

XAVIER BOSCH, director
TONI CRUANYES, director adjunt

SALVADOR COT, director d'edicions

DAVID GONZÁLEZ, LLUÍS MARTÍNEZ, JOSEP PLAYÀ,
subdirectors

SECCIONS: JOAN ARMENGOL [Economia]; IGNASI
ARAGAY, ANDREU GOMILA [Cultura i Espectacles];

ALBERT BALANZÀ [Política]; TONI BROSA [Esports];
DAVID CAMINADA [Opinió]; MANEL CASTILLA [Disseny];
SANTI GONZÁLEZ [Món]; PEPA MASÓ [Societat i
Barcelona]; ÓSCAR MONTFERRER [Comunicació];
ALBERT PLA [Edició]; MONTSERRAT RIUS
[Documentació]; ROBERT RAMOS [Fotografia]
Delegada a Madrid; MONTSE OLIVA
AVUI.CAT; SILVIA BARROSO

VICENT SANCHIS, president del Consell Editorial

REDACCIÓ I SEU SOCIAL:
Enric Granados, 84 - 08008 Barcelona
DELEGACIÓ A MADRID:
Carrera de San Jerónimo, 15-17 - 28014 Madrid
Tel.: 91 454 72 66 - Adreça electrònica: madrid@avui.cat
CENTRALETA Tel.: 93 316 39 00 - Fax: 93 316 39 36
DISTRIBUCIÓ Tel.: 93 316 39 16 - Fax: 93 316 39 15
ADREÇA INTERNET: http://www.avui.cat
SERVEI D'ATENCIÓ AL CLIENT Tel.: 902 884 252 - Fax: 93 316 39 15

SUBSCRIPCIONS: DYRSA Pere IV, 467 Barcelona. Tel.: 902 884 252

PUBLICITAT: CORPORACIÓ CATALANA DE COMUNICACIÓ, S.L. Enric Granados, 84. 08008 Barcelona.
Coordinació i reserves: Tel.: 93 316 39 04 - Fax: 93 445 81 93 - Adreça electrònica: publicitat@avui.cat

IMPRESSIÓ: Gráficas de Prensa Diaria. DL: B20.249-1976 DIFUSIÓ CONTROLADA PER L'OJD.
A efectes del que preveu l'article 32.1, paràgraf segon de la LPI, Corporació Catalana de Comunicació SL s'oposa expressament a la utilització de qualsevol contingut d'aquest diari amb la finalitat de fer ressenyes o revistes de premsa amb fins comercials (press-clipping) sense comptar amb l'autorització prèvia de Corporació Catalana de Comunicació SL.

Gemma Calvet

Advocada i consultora

Cap on va Europa?

Europa torna a caure en la temptació de resoldre la crisi econòmica amb reduccions de drets i garanties, apuntant-se al sector més dur entre els diversos països. Ara amb mesures envers la població immigrant que, paradoxalment, ha estat la que ha facilitat, amb mà d'obra barata i en molts casos economia submergida a la vista de tot-hom, l'expansió i creixement del recent cicle econòmic. Fer aquesta afirmació no és caure en la demagogia, sinó que, com deia Weber, és partir del principi de realitat. La polèmica directiva Retorn que properament es debat al Parlament Europeu incorpora importants reformes en matèria d'immigració que faciliten l'expulsió i internament d'immigrants i situen les decisions en un àmbit administratiu, sense control judicial preceptiu en un termini determinat de temps.

L'ALTRA NOVETAT ÉS QUE ELS internaments, que a l'Estat espanyol poden durar un màxim de 40 dies, es poden allargar a sis mesos, i opcionalment de forma discrecional, a un any i mig. Potser el més greu és la supressió de l'estatut de protecció dels menors que marca el Conveni Internacional sobre els Drets dels Nens, i el fet d'equiparar els menors immigrants als adults en les expulsions. Més d'un miler d'ONG europees protesten a Brussel·les, i han signat un manifest de rebuig contra la que anomenen *la directiva de la vergonya*. La comissió de llibertats i drets dels ciutadans del Parlament Europeu ha denunciat les condicions de detenció dels centres d'estrangers, especialment els espanyols.

SARKOZY, AMB LES SEVES INICIATIVES de restricció d'estada, devolució de segones generacions i contracte, i Berlusconi, amb discurs xenòfob, impulsant el delictes d'estada il·legal, han aconseguit neutralitzar els paràmetres legals mínims en el que fins ara, i amb moltes contradiccions, marcava la política d'immigració europea. Si aquesta iniciativa estigués marcada

“Europa té el dramàtic precedent de les lleis de segregació aprovades pel govern democràtic de Hitler contra els jueus. També eren raons econòmiques les que justificaven aquelles mesures, que es van anar implementant sense cap protesta dels països veïns”

FRANK JENSEN

exclusivament per la política de la seguretat i la celeritat, que progressivament han anat substituint la política dels drets i les idees, segurament seria un pas més en la pèrdua de la Europa de la Il·lustració. Però quelcom de més greu s'amaga en aquesta escalada restrictiva. L'excepcionalitat legislativa per raons ètniques o d'origen. Europa té el dramàtic precedent de les lleis de segregació aprovades pel govern democràtic de Hitler contra els jueus. També eren raons econòmiques les que justificaven aquelles mesures, que es van anar implementant sense cap protesta dels països veïns.

AQUELLS NOMÉS VAN REACCIONAR quan l'excés nazi va afectar a la territorialitat. La paradoxa, sempre amb valor simbòlic, és que va ser a partir de la guerra contra el nazisme i Nuremberg, que es va construir el límit de les normes en relació amb el paradigma dels drets humans. Cada any arriben a Europa, sense papers, entre 500.000 i 1 milió de persones immigrants... actualment es calcula que 8 milions de persones es troben en situació de no regularització.

JA FA ANYS QUE EL DRET D'ASIL i l'estatut de refugiat polític, previstos legalment, pràcticament no s'apliquen, deixant de banda els drets humans. Milers de persones que arriben fugen de situacions d'extermini, de condicions d'extrema pobresa o de dictadures violentes. Molts no sobreviuen al viatge de sortida. L'accés a la regularització s'ha produït de formes molt marcades pels cicles econòmics i les necessitats de mercat.

SI EXISTISSIN AUDITORIES econòmiques de drets humans respecte d'aquesta situació, segurament establirien uns costos de danys morals i personals, incalculables. Europa ha de fer una reflexió des de l'ètica per repensar aquesta direcció en les polítiques d'expulsió i trobar sentit en el principi de no instrumentalització dels altres, essència del dret a la dignitat, que propugnava l'ètica kantiana. Sembla que el dret està perdent la batalla.

EN DIRECTE

L'alcohol i els joves

David Bueno

Professor i investigador de genètica de la UB

El departament de Salut ha fet públic un estudi segons el qual el consum d'alcohol i tranquil·lizants ha augmentat entre els joves, i ha disminuït el de tabac, cànnabis i cocaïna. El consum de fermentats alcohòlics és més antic que la humanitat, com indica que hi hagi animals com per exemple micos que s'emborratxin menjant expressament fruits fermentats. La llista d'efectes de l'alcohol és llarga i ja en vaig parlar en un article (AVUI, 8-7-2006) que va propiciar una rèplica d'en J.M. Espinàs a *El Periódico*, on deia que afirmar que "l'alcohol provoca malalties" no és propi d'un científic, sinó que hauria de dir que "pot provocar-ne". Però ningú es qüestiona que als paquets de tabac es digui de forma taxativa que "fumar provoca càncer mortal de pulmó", fet que ha contribuït a disminuir-ne el consum. L'addicció a l'alcohol és biològica, però és obvi que es veu socialment reforçada. Al cervell interfereix els circuits neurals que promouen les sensacions de plaer que sentim en alimentar-nos, aparellar-nos i relacionar-nos, les funcions vitals que asseguren la supervivència. Però que ningú s'enganyi: no afavoreix cap d'aquestes funcions, ans al contrari. El problema és la seva gran acceptació social i importància econòmica, que en promouen un consum generalitzat. I per molt que es facin crides al consum responsable, és una droga dura amb un alt poder d'addicció. Mentre excussem l'alcohol amb condicions seguirem pensant que és normal abusar-ne en determinades situacions, i no hi haurà res a fer.

Viatgeres

Ignasi Riera

Escriptor

Aquest vespre, a Madrid, on la celebració de la Feria del Libro -des del darrer cap de setmana de maig- genera molts actes paral·lels, tindrà lloc la presentació de *Viajeras a La Habana*,

d'Isabel Segura i Pilar Aymerich. Amb presentadora atípica: la cantant Martirio. I en una llibreria que és sòlida pel que fa al tema de llibres de viatges, com és la Librería de Viajes del carrer Serrano. Si en parlo és perquè les viatgeres són persones destacades del segle d'abans, el més cruel dels segles. O sigui, el XX. Eulalia de Borbón, Zenobia Camprubí, María Zambrano i María Teresa León van ser dones autònomes, des-

tacades per la seva empenya, per la seva intel·ligència, per tot allò que varen viure i escriure. Que alguns s'entestin a considerar-les importants pels marits-companys-proïsmes que van compartir llesques de vida amb elles és, en tot cas, el problema d'aquests alguns. No d'elles.

El llibre, a més, és de dues autores -Isabel Segura i Pilar Aymerich- que redimeixen un país petit del seu segell de país carca,

poblat de presumptes herois de via estreta, amb tendència a recordar que sí, que també "hi havia dones notables", sense destacar-ne la centralitat, l'autonomia, l'abast de l'obra feta. Ens honora pertànyer al país de Caterina Albert, d'Aurora Bertrana, de Mercè Rodoreda, d'Anna Murià, de Maria Àngels Anglada, de Maria Aurèlia Capmany, de Montserrat Roig, d'Esther Boix, de Silvia Munt, de

Carme Rusalleda i de Marta Pessarrodona, per encetar la llista. Si Isabel Segura fa temps que ens explica, per exemple, què són i han estat les revistes de dones, Pilar Aymerich ens ha ensenyat a veure la pàtria com si fos una màtria: amb ulls de dona. I saben tantes coses dels cementiris d'ençà i d'enllà, com dels tòpics que ens fan més ases i que elles, amb saviesa embolcallada d'ironia, saben esbandir.